

ÉLJÜK az IGÉT!

ÉLETIGE: 2017 november hóban : (Bölcs. 3,6):

„Mint aranyat a kohóban, megvizsgálta és elfogadta őket égóáldozatul.”

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim! Októberi életigénkben egy világméretű szellemi harcról elmélkedtünk, beszélünk. Átgondoltuk a próbatételek legkülönbözőbb harcmezéjét, s a szellemi konfrontációknak, ütközeteknek színhelyeit. - Ezt a gondolatot göngyöljük most tovább; talán ezzel a mottóval: Harc minden vonalon. A belső élet harca tulajdonképpen mindig a sáttal szemben folyik, de azok a harcmezők legkülönbözőbb területeken találhatóak. Egész gyűjteményt sikerült begyűjtenem ezekből a "szellemi harcmezőkről". Jó és hasznos áttekinteni harcaink helyzetét, bepillantani a „fővezéri sátorba”, ahol a Fővezér, Jézus, s felméri a mi lelki harcainknak folyamatos helyzetét. Kiváló a mi Fővezérünk: Mivel győztes csatából jött, ígérete megbízható. Így bátorít minket: Sikerülni fog a te harcod, mely az én harcom is, s lásd be: Nagy esélyünk van a győzelemhez! Csak tekints reám, s kövesd az utasításomat. Téged is hozzájuttatok az én győzelmi örömhöz. Amint tudod, én már győztem, átmentem a tüzes kohón, a főcsatán, ott a Golgotán a kereszten. Most rajtad a sor, hogy élet-harcod győzelemmel záródjon, s átvehessed tőlem a győzteseknek járó jutalmat. - Érdemes jól odafigyelni Jézusra, élet-harcaink fővezérére mit akar még - a Szentlélekben - lelkünkre kötni: „Nem annyira a vér és a test ellen kell küzdenünk, hanem a fejedelemségek és hatalmasságok, ennek a sötét világnak kormányzói és az égi magasságoknak gonosz szellemei ellen.” (Ef.6,12.) - Ugyanakkor harci eszközeink is eltérnek a megszokottaktól. Az Úr bemutatja egészen meghökkenítő fegyvertárát is. Ezt üzeni Pál apostol fogalmazásában: „harcifegyvereink nem földiek, hanem isteni eredetűek, amelyek várakat is lerombolnak.” (II.Kor.10,4) Úgy mutatja be ezeket a harci eszközöket, mint amelyek már magukban hordozzák az eredményt, a gyümölcsöt, a győzelmet. Ekképpen nyilatkozik: „A Lélek gyümölcse viszont: szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Ezek ellen nincs törvény.” (Gal5,22) - azaz legyőzhetetlen fegyverek, garanciális győzelemmel. - A próba ugyanakkor nem olcsó multság, hanem igencsak ember-próbáló. (A Keresztre-feszített tanítványának lenni annyit jelent, mint keresztre-feszített életet élni, de a feltámadás és az örök élet jutalmának tudatától és győzelmi mámorától áthatottan!) Maga a tét, a győzelmi jutalom - meghalad minden elképzelést! Ezt maga a csatánk fővezére, Jézus mondja - a Szentlélekben: „Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik őt szeretik.” (I.Kor.2, 9).

Téma. - Nem csavargás, üres szórakozás, nem is hatalmas berendezkedés az ittlétre - földi tartózkodásunk tennivalója, - hanem egy szeretet-próba a legkülönbözőbb feszítővasakon, nyújtókon, drótkerítésen, vizes árkokon, kínozókamrákon át. Vagyis **sértetlenül megmaradni a szeretetben a legkülönbözőbb próbatételek, s ellentmondások közepette is, az élet csatáját győzelemre vinni, vagyis kiállni a próbát.** Ez életünk itt-tartózkodásának alapvető feladata. S a mérleg, a vizsga is majd erről szól. Semmi másról. Tehát mindegyikünk próba alá van vetve, s megmérettetésre kerül. Azt mérik meg rajtunk, hogy mit-érok vagyunk (?) Emberi értékünket keresik rajtunk (amit kaptunk), s értéktebbletünket (amit kigazdálkodtunk a földi életben). Az erényt, melyben domináns és természetfölötti: **A hit, a remény és a szeretet.** A szeretet gyűjtőnév, mert ez minden erény foglalatja. A próbatételek harcainak helyzetét, állását jórészt mi magunk is sejtethetjük, sőt tudhatjuk, amint Pál apostol is hangot adott ennek a bizonyosságnak, felismerésnek: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, hitemet megtartottam.” (II.Tim. 4, 7.) A próba másik neve: Az élet harca, csatája. A hit harca fundamentális: Alapvető. Ha a hitelenség ördögét legyőzted, már megalapoztad az örökké tartó pályád elnyerését. Urunk búcsú-szava is ezt erősíti meg: „Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni, aki nem hisz, az elkárhozik.” (Mk.16,16.) De ide tartozik az a harc is, mint próbatétel, ahogy azon küszködünk, miként tudnánk szeretteinket az élő hitre rávezetni. Kétségtelen, itt a hit melletti döntés érdemi része már nem a mi szívünkben dobban, vagy csattan, hanem az övékében. Viszont az kétségtelen, hogy a hitre-vezetés próbára tesz minket, s hitünk mélységét is próbára teszi.* Fontos feladatunk van abban is nekünk, akik a hitvilágát képviseljük, s Jézust hordozzuk, hogy a környezetünkben a közérintkezésben a **krisztusi gyengédség** gyakorlatát és légkörét kialakítsuk. Érthetőbben: Köztudott, hogy a hit nélküli, ellenőrizetlen emberi psziché eléggé durva, darabos, erőszakos, ingerült, öntörvényű, rámenős, tolakodó, tiszteletlen, gátlástalan, sőt olykor brutális. Tele van dicsekvéssel, önmagával, s a másikkal, a mellette lévőnek arcába nem néz, érzéseivel nem törődik, sem lelki állapotával, hiányzik belőle a másik iránti figyelmesség, tapintatosság, gyengédség, hozzá hajló, vagy lehajló körültekintő szent érzékenység (a szó nemes értelmében). Ez, vagyis a közérintkezésben való körültekintő gyengédség - szemében látszólag egy nagy semmi - valójában pedig az emberi közösség sorsának megrendítő próbatétele. Az önfegyelem, **önlegyőzés iskolája**, gyakorlótere. Ennek további fokozatai: Egy jó légkör megteremtésére való képesség, ezután egy rezonáló lélek és lelkület kialakítása, **telve együttérzéssel**, s azzal a lelki finomsággal, hogy meg tudjam a másikat érteni, együtt tudjak vele érezni, az ő fájdalmát, az ő örömét magamévá tudjam tenni, **el tudjam tűrni** kellemetlen viselkedésmódját, hangját, szokásait, modorát, hatalmas sóhajtásban elrejtett mosolygós türelemmel. Törekedek vele eljutni egy **egyetértési alapra**, még ha a többi kérdésben eltérő is a véleményem az övétől. Megtanít az Úr, békés nyugodt szívvel elmondanom neki a tőle eltérő véleményemet - megőrizve bensőmben békémet, nyugalmamat, s őszinte szeretetemet iránta. - Erre tanít meg az Úrba vetett hitem, mert Őt, mint tanút érzem magam mellett, s Neki teszem, amit teszek: Az emberek csak alkalmat adnak

nekem arra, hogy ezt kinyilvánítsam, lejátsszam - játszás nélkül. Azután a **türelem, mint a szeretet része** – nemcsak az emberek, hanem a tárgyak, vagy növények, állatok, vagy események minden vonatkozásában is - ott kell, hogy legyen életemben. Még magam iránt is türelmesnek kell lennem. –Volt valaki, aki indulatában, mivel nem úgy történtek a dolgok, ahogy ő akarta, belerúgott mérgében az ajtófélfába, s persze eltörött a lába ujjja. - Ott van aztán a bűn elleni harc, melyre felesküdtünk a keresztségkor (szüleink képviselésében), mondván: Ellene mondok a sátánnak! Ez volt a kegyelmi élet indító gongútése, s ezért a **kegyelmi életért** azután egy egész életen át folyik a harc. Sajnos, nem igen állunk helyt ennek megvalósításában. Ahogyan ezt az Írás mondja: „A bűn elleni küzdelemben még nem álltatok ellen a véretek ontásáig.” (Zsid.12,4). De Isten segít a próbákban: Csak kiáltok Hozzá lélekben, s meghallgat. Kegyelemi segítségével higgyek: Minden vészen átsegít. A legnagyobb próba: Az **állhatatosság** körül zajlik. Itt sokan elvéreznek. Nincs kitartás, hűség, állhatatosság. Elkezdik,.....azután abbahagyják, lelkiileg belefáradnak. Bizony, ez már főiskolai anyag az erénygyakorlatokban. Ha a megvalósításban gyatrák is vagyunk, mégis: Isten minket az erényes életre, s nem a bűnös életre hívott meg! A kitartó, hűséges állhatatosság pedig egyenes feltétele az üdvösségnek. Urunk kijelentette egyszerűen, kategorikusan: „aki mindvégig kitart, az üdvözüli”. (Mt.24,13.) Ez akkor is érvényes, ha próbatételeink harcaiban elesünk. Ahogyan szent Pálon keresztül mondja a Szentlélek: „Hiszen az Úr nem bűnös életre hívott bennünket, hanem szentségre.” (I.Tessz.4,7). Botlásaink a csata hevében szinte elkerülhetetlenek, hiszen az igaz ember is hétszer botlik naponta, mert botlása nem gonoszságból fakadt, hanem csak elhibázta, elvétette a lépést. Az Úr, aki szíveket vizsgálja látja a próbaidőben küszködő ember mindennapi csatavesztéseit is. * Ezért **kell az alázat**, mely elismeri mérhetetlen törékenységét és számtalan helytelenségét. Ez is az élet próbatételeihez tartozik: Aki győzi alázattal, az győzni fog, mert „az Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak azonban kegyelmet ad”. (Jak.4,6) Az élet elsősorban az alázat próbája. Ezek a próbák testreszabottak. Isten, a mi Alkotónk ismeri belső készletünket: Vagyis azt, hogy hogyan állunk alázattal. Meg kell alázkodnunk Isten előtt, önmagunk előtt, s mások előtt. Mindegyikhez kell a hit bátorsága és nyugalma. Érdekes észrevenni azt, hogy nem a kevély ember a bátor, bár annak mutatja magát, hanem az alázatos, mert itt van szükség nagyobb erőre. A megmérettetés ugyanis nem emberi, hanem isteni mérték szerint történik.

Akció-program. - Próbátételből jegyzéket lehet összeállítani. Összeállítom és kiegészítem a fentieket. Életünk színhelyei, ahol helytállni és harci sikert kell aratni a következők: A hit, remény, szeretet terén, a krisztusi gyengédségben (szelídség), önlegyőzésben, együttérzésben, türelemben, egyetértésben, a kegyelmi életért való harcban, vagyis a bűn elleni küzdelemben, s a jóban való végső állhatatosságban. –Fontos még hozzátenni azt az örömet, mely eljövendő reménységünkön fakad. Ez a glanc, ez a fény az arcunkon a krisztusi hit legszebb kiállítású ajánló levele, Ennek a fénynek állandó fenntartásáért is küzdenünk kell élethossziglan, amíg csak el nem érjük magát a Fényforrást.

Tanúságtétel. –Mindig és ma is sok gondot jelentenek a kéregetők. Próba elé állítanak. Ilyen szöveggel kopogtatnak be a plébániára: Elfogyott a PB-gáz, üres a palack, sírnak a gyerekek, nem tudunk főzni ebédet. –Beteg a család. Lázasak a gyerekek. Itt a vény a kezemben –mondja az anyuka, de nincs semmi pénzünk kiváltani az orvosságot. –Ki akarják kapcsolni a villanyt, mert nem tudtuk befizetni a havi számlát. A napokban kikötik a vezetékét. Csak most az egyszer!- kérik sírva és zokogva. – Gyerekeimnek a buszhoz kellene befizetni a havi diákjegyet. – Nem volt lámpa a kerékpáromon, megbüntettet a rendőrség. – A telefont kellene feltölteni, mert férjem a kórházban fekszik, nem tudom, milyen állapotban van, mert nem tudok vele beszélni. – Nincs semmi élelmiszerünk:Éhezik a család. - Még folytathatnám:Ez megy itten szünet nélkül:Naponta, kétnaponta. Nehéz eligazodni rajtuk. Részben igaz: Ezért adok nekik egy keveset. DE később kiderül, hogy a kenyér cseppfolyósítva lett, a kórházi betegnek se híre, se hamva, igaz, gázra szükség lett volna, de a fiataloknak közben oda kellett adni bulira. –A villanyszámlára kapott pénzért pedig lufit kellett venni a kicsinek:Tetszik tudni, olyan aranyos. –Nos? Mi a teendő. Sokszor fordítva sült el a szerény karitás-akció: Aki kapott, ostobaságokra elherdálta, aki pedig valóban égetően rászorult volna, annak nem jutott, Talán a bizalom megrendülése okán. Nincs erőm, időm utána járni mindegyik szava igazának, inkább adok. Persze a fizetségem az, hogy sokszor kinevetnek, de ez nem bánt annyira, mint amikor egy valódi ínséget szenvedő kosarat kap tőlem. Ezt nevezem én próbatételnek, de azt nem állítom, hogy kiállok a próbát.

Igei ima. – Uram Jézus! Te a próbádat a keresztfán hősiiesen kiálltad. Gyötrelmek között vergődteél csúfos szavak kíséretében mélységesen megalázva és semmibe véve. Taníts meg elviselni a fonák és méltánytalan élethelyzeteket szelíd példád nyomán. Ámen.

Imával-szeretettel:Károly,Karcsi atya,testvér.

Kedves Nővéreimnek és Fivéreimnek sok türelmet az
élethez....! Szeretettel-imával:Károly,Karcsi atya, testvér.